

Nada Klevisová Fousek z veverčí rodiny

Čtení 2. třída (Metodický list)

Čtení textu

Rozlišení vyjadřování v próze a ve verších

Práce s literárním textem dle pokynů učitele

Hluboko v lese byla tichá paseka. Na kraji paseky stál starý dub. Větve měl plné žaludů a ptačích hnízd a v kmeni pěknou suchou dutinu. Jednoho dne se do té dutinky nastěhovala veverčí rodinka.

Veverky se hned pustily do práce. Vystýlaly si hnízdo měkkým mechem, aby je v zimě pěkně hrálo. Pracovaly od rána do večera. Jenom veveráček Fousek se vyhříval na větvi jako na lehátku.

„Pročpak nepracuješ, Fousku?“ ptaly se veverky.

„Vždyť já pracuju,“ řekl Fousek. „Sbíráám sluníčko. Zima bude studená a tmavá. Budeme ho potřebovat.“

Dny se krátily a dub začal shazovat listy. Veverky snažely do hnízda oříšky, žaludy a houby. Jenom Fousek seděl a díval se do dálky.

„Fousku proč lenošíš?“ ptaly se veverky vyčítavě.

„Já nelenoším,“ řekl Fousek. „Sbíráám barvy. Zimní dny budou přece celé šedivé.“

Další den Fousek proseděl se zavřenýma očima, jako by spal. „Co děláš teď?“ ptaly se veverky.

„Sbíráám slova,“ řekl Fousek. „Zima bude dlouhá, brzy si nebudeme mít o čem povídat.“

Pomůcky:

pracovní listy, psací potřeby, pastelky, karton formátu A1, lihové fixy.

Irína Ulrychová, Květoslava Taubenhanslová 1994. Čteme si a hrajeme si 1. Praha: Pansofia

<http://www.biolib.cz/cz/taxon/id20583/>

http://pongo.eu/veverka_obecn_cs.html

<http://www.priroda.cz/lexikon.php?detail=85>

Postup lekce s časovou dotací 60 minut v Zelené učebně:

1. Úvod

- procházíme se lesem (na louce)
- běháme jako srny, zajíci, lišky, ...
- honěná „Na myslivce“ - babu má myslivec a honí zvířátka, ta se mohou zachránit v domečku (u stromu)

2. Motivace

Kruh: běhali jsme po lese a setkali se s mnoha zvířátky, uprostřed kruhu je veliký papír. Ten představuje les. Napiš jméno jednoho zvířete do našeho lesa. Řekni, proč si vybíráš právě toto zvíře (žáci přistupují k papíru jednotlivě, sledují své spolužáky a jejich volbu).

Hádanka: když se podívám na váš les, žije zde opravdu mnoho živočichů. Pozorně se dívám a už vidím i to o kterém je dnešní příběh, který dnes budeme číst.

HÁDEJ, HÁDEJ HÁDAČI, CO TI SÍLY VYSTAČÍ:

REZAVÝ MÁ KOŽÍŠEK, MLSÁ JÁDRA ZE ŠIŠEK.

NA VYSOKÉM STROMĚ, BYDLÍ JAKO V DOMĚ.

3. Společné čtení úryvku z pracovního listu

4. Orientace v textu

- **Kde stál starý dub?** (Hluboko v lese byla tichá paseka. Na kraji paseky stál starý dub.)
- **Kdo se jednoho dne do dubu nastěhoval?** (Jednoho dne se do té dutinky nastěhovala veverčí rodinka.)
- **Jaké byly veverky? Co dělaly?** (Pracovitě. Pracovaly od rána do večera.)
- **Vyjmenuj druhy prací, které veverky udělaly před zimou.** (Vystýlaly si hnízdo měkkým mechem. Snažely do hnízda oříšky, žaludy a houby.)
- **Co dělal veveráček Fousek, když se vyhříval na větvi jako na lehátku?** (Sbíral sluníčko.)

- **Co dělal Fousek, když seděl a díval se do dálky?** (Sbíral barvy.)
- **Co dělal Fousek, když proseděl celý den se zavřenýma očima, jako by spal?** (Sbíral slova.)

5. Dokončujeme děj

- žáci sedí v kruhu
- učitel přečte text:

Když napadl první sníh, veverky se stulily do hnízda. Dýchaly si do kožíšků, louskaly oříšky a povídaly si chytrých veverkách a hloupých kunách a jestřábech.
Jenže zima byla zlá a zásob ubývalo.

- každý žák pokračuje v líčení děje pouhou jednou větou a posouvá příběh veverek dál

6. Poslech skutečného konce příběhu

Když snědly poslední oříšek a hnízdo jim promrzl, vzpomněly si na Fouskovo sluníčko, barvy a slova.
„Kdepak je sluníčko?“ zeptaly se.

„Zavřete oči,“ řekl Fousek. „Posílám vám teplé sluneční paprsky. Cítíte, jak vás hladí po kožíšku?“

A opravdu bylo veverkám tepleji.

„Sbíral jsi taky barvy, Fousku,“ připomněly a těšily se. Fousek jim vyprávěl o červených jahodách v zelené trávě, o pampeliškách a modrém nebi. Vyprávěl tak krásně, že veverky všechny ty barvy viděly před sebou.

„A co slova?“ volaly jedna přes druhou.

Fousek se uklonil a řekl:

Že je zima hladová?
A smutná? Nevěřím.
Mně náhodou chutná,
co zima večeří:
Bílou pěnu z vloček,
z ledu cukrátky,
pěkný tlustý rampouch
místo lízátky.
Pro toho kdo nefňuká,
má sněhového nanuka.
Zatím budu mlsat s ní.
Sluníčko ji brzy sní.

Když skončil, veverky zapomněly na hladová bříška. Tleskaly mu a volaly: „Fousku, ty jsi snad přímo básník!“
„To jsem,“ řekl Fousek a kdyby neměl červený kožíšek, bylo by vidět, jak se z té chvály červená.

7. Pracovní list

- společné přečtení zadaných úkolů, vysvětlení případných nejasností, orientace v textu, vyhledávání a doplňování
- znaky básně, recitace
- omalovánka veverky

8. Závěr

Veverka obecná je známé zvířátko z našich lesů a parků. Patří bohužel mezi ohrožené druhy. Je celý rok chráněná. Vznikají i stanice na jejich záchranu. Ráda bych vám dala poslední úkol:

Co pro nás vyplývá z toho, že je veverka obecná chráněným živočichem?

9. Zhodnocení

Jak se ti příběh líbil?

Podařilo se ti vyplnit pracovní list?

Mají to zvířátka snadnější než lidé?

Zkus být bedlivějším pozorovatelem okolní přírody, třeba veverku uvidíš častěji.

Jméno žáka:

Nada Klevisová **Fousek z veverčí rodiny**

Čtení 2. třída (Pracovní list)

Próza - Úryvek 1.

Hluboko v lese byla tichá paseka. Na kraji paseky stál starý dub. Větve měl plné žaludů a ptačích hnízd a v kmeni pěknou suchou dutinu. Jednoho dne se do té dutinky nastěhovala veverčí rodinka.

Veverky se hned pustily do práce. Vystýlaly si hnízdo měkkým mechem, aby je v zimě pěkně hřálo. Pracovaly od rána do večera. Jenom veveráček Fousek se vyhříval na větvi jako na lehátku.

„Pročpak nepracuješ, Fousku?“ ptaly se veverky.

„Vždyť já pracuju,“ řekl Fousek. „Sbírám sluníčko. Zima bude studená a tmavá. Budeme ho potřebovat.“

Dny se krátily a dub začal shazovat listí. Veverky snášely do hnízda oříšky, žaludy a houby. Jenom Fousek seděl a díval se do dálky.

„Fousku proč lenošíš?“ ptaly se veverky vyčítavě.

„Já nelenoším,“ řekl Fousek. „Sbírám barvy. Zimní dny budou přece celé šedivé.“

Další den Fousek proseděl se zavřenýma očima, jako by spal. „Co děláš teď?“ ptaly se veverky.

„Sbírám slova,“ řekl Fousek. „Zima bude dlouhá, brzy si nebudeme mít o čem povídat.“

Poezie (báseň) - Úryvek 2.

Že je zima hladová?
A smutná? Nevěřím.
Mně náhodou chutná,
co zima večeří:
Bílou pěnu z vloček,
z ledu cukrátku,
pěkný tlustý rampouch
místo lízátka.
Pro toho kdo nefňuká,
má sněhového nanuka.
Zatím budem mlsat s ní.
Sluníčko ji brzy sní.

Próza

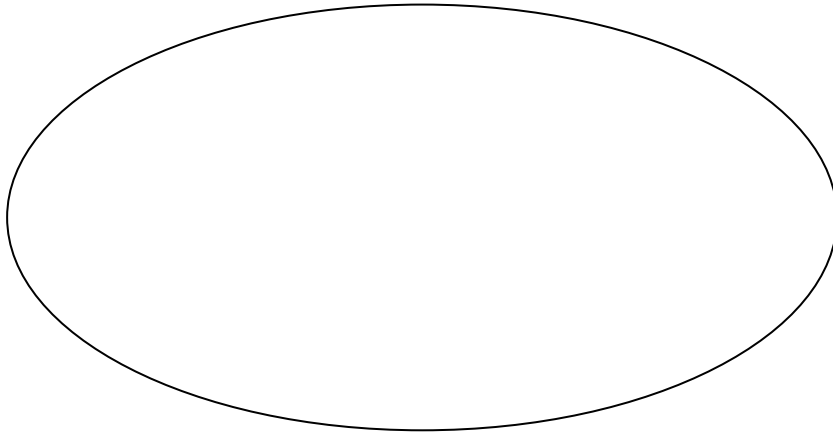
Doplň věty:

Hlavní hrdina příběhu se jmenuje

Veverčí rodina se nastěhovala do
ve starém dubu.

Fousek sbíral, a
.....

Nakresli, co snášely veverky do dubu:

Poezie

Najdi rýmy:

nevěřím	
cukrátka	
neřuká	
s ní	

Doplň věty:

Fouskova básnička má veršů .

Ten, kdo píše básně, je

Jaké jsou?

	zima
	pěna
	rampouch
	nanuk

Vybarvi obrázky veverky obecné na pracovním listu